

man ikke indlade sig paa en Besharelse her; i alt Fald vilde en saadan Forespørgsel først hed være paa rette Sted; naar man var misforstodt med Hensyn fra Ministeriet falske Resolutioner thi det vilde være en skjæv Maade at regjere paa, naar man her i Rigsdagen gennem Interpellationer skulde afgjøre de administrative Sager. Jeg indlader mig altsaa aldeles ikke paa det enkelte Tilfælde, og jeg troer heller ikke, det har været den ærede Spørgers Mening, at jeg skulde gjøre dette; han har blot villet have en Oplysning i Almindelighed taget. Men en saadan Oplysning i Almindelighed taget er det virkelig ikke faalet at give med Hensyn til dette Forhold. Jeg haaber, at den ærede Forespørger vil være tilfreds med, at jeg meddeler ham de Afgjørelser, der hidtil have fundet Sted i denne Slags Sager. Der foreligger her en Betænkning fra Generalprocureuren af 20de Juli 1852. Forespørgselen til ham er foranlediget ved en Sag, som er kommen fra Faltun eller Solland, — jeg maa bemærke, at jeg troer ikke, at der er nogen Blet paa Sorben, der er beshignet med et større Antal Ledde end Solland; det har endog havt Indflydelse paa Sproget der, idet man har et Ord, der hedder „Leddeheld“, det vil sige, at man finder mange Ledde a a b n paa sin Vej; thi det kan meget godt hændes, at man ved at høre 2 til 3 Mil. maa passere 30 til 40 Led. — I denne Betænkning fra Generalprocureuren siges der, at der ikke i Lovgivningen indeholdes andre Data til disse Spørgsmaals Besharelse end Forordningen af 13de December 1793 § 84 og Forordningen af 29de October 1794 §§ 8 og 9. Men Generalprocureuren angiver dog, at de vedkommende Biveie ved Anordningen af 13de August 1841 § 17 og Forordningen af 29de September 1841 § 28, ere henlagte under Sogneforstanderskabet og Amtsraadet, og at han ikke skjønner, at det kan være vedkommende Grundeiere tilladt efter eget Godtfindende at anbringe Led paa disse Biveie og derved besvære Passagen, hvorimod saadanne formeentlig kun kunne anbringes, hvor det af Sogneforstanderskabet og eventuelt af Amtsraadet findes nødvendigt og hensigtsbærende. Denne Anskuelse er i det Væsentlige tiltraadt af In-

denrigsministeriet i den Skrivelse af 29de September 1855. I denne Skrivelse udtaler Indenrigsministeriet ligeledes, at Tilsynet og Naadigheden over, om der maa anbringes Led eller ikke, maa væsentligt henhøre under Sogneforstanderskabet, idet der af Indenrigsministeriet var skjælet mellem de Led, som vare anbragte før og dem, som vare anbragte efter Anordningen af 13de August 1841. Jeg kan dog ikke andet end fremhæve den Mening, at jeg anseer det for ikke lidet tvivlsomt, hvorvidt man kan fastholde denne Afvikelse mellem Led, der ere anbragte før Anordningen af 13de August 1841, og dem, som ere anbragte efter den Tid. — naar man især maatte finde Nyttens og Hensigtsmæssigheden af Led det er tillagt Tilsynet med Sognets Biveie, og saa har den med Hensyn til Leddene, ligger i Sagens Natur og følger af sig selv. — Men ved disse Oplysninger om hvorledes Sagen i Almindelighed betragtes fra Indenrigsministeriets Side, vil vel den ærede Forespørger neppe være ganske tilfredsstillt, thi han kan med Grund gjøre gjældende, at her ikke er Tale om Sogneforstanderskab, men her er Tale om Politimesteren og hans Foranstaltninger. Disse tidligere Afgjørelser gif væsentligt ud paa Sogneforstanderskabets Myndighed ligeoverfor den enkelte Forbrugere eller Fordeiere, der maatte ønske at anbringe Ledde paa sin Jord. Forholdet mellem Forstanderskabets og Politimesterens Myndighed er Noget, som ikke er berørt i disse Resolutioner, men jeg skjønner ikke rettere, end at dette Forhold maatte blive at bedømme efter den samme § 17 i Anordningen af 13de August 1841. Jeg troer at turde ansee det som givet, i Henshold til Generalprocureurens Erklæring og Indenrigsministeriets afgivne Resolutioner angaaende Sogneforstanderskabets Myndighed med Hensyn til Anbringelsen og Vedligeholdelsen af Ledde, at Politimesteren maa deeltage med Sogneforstanderskabet i denne Myndighed, da de i § 17 ere satte jævnsides ved hinanden. Forsaavidt, at de ikke skulde være enige, bliver Sagen at henføre til Amtsraadets Afgjørelse. Jeg skal hertil endnu kun tilføie, at det synes ret naturligt, om man lægger en særegen Vægt